

האגודה

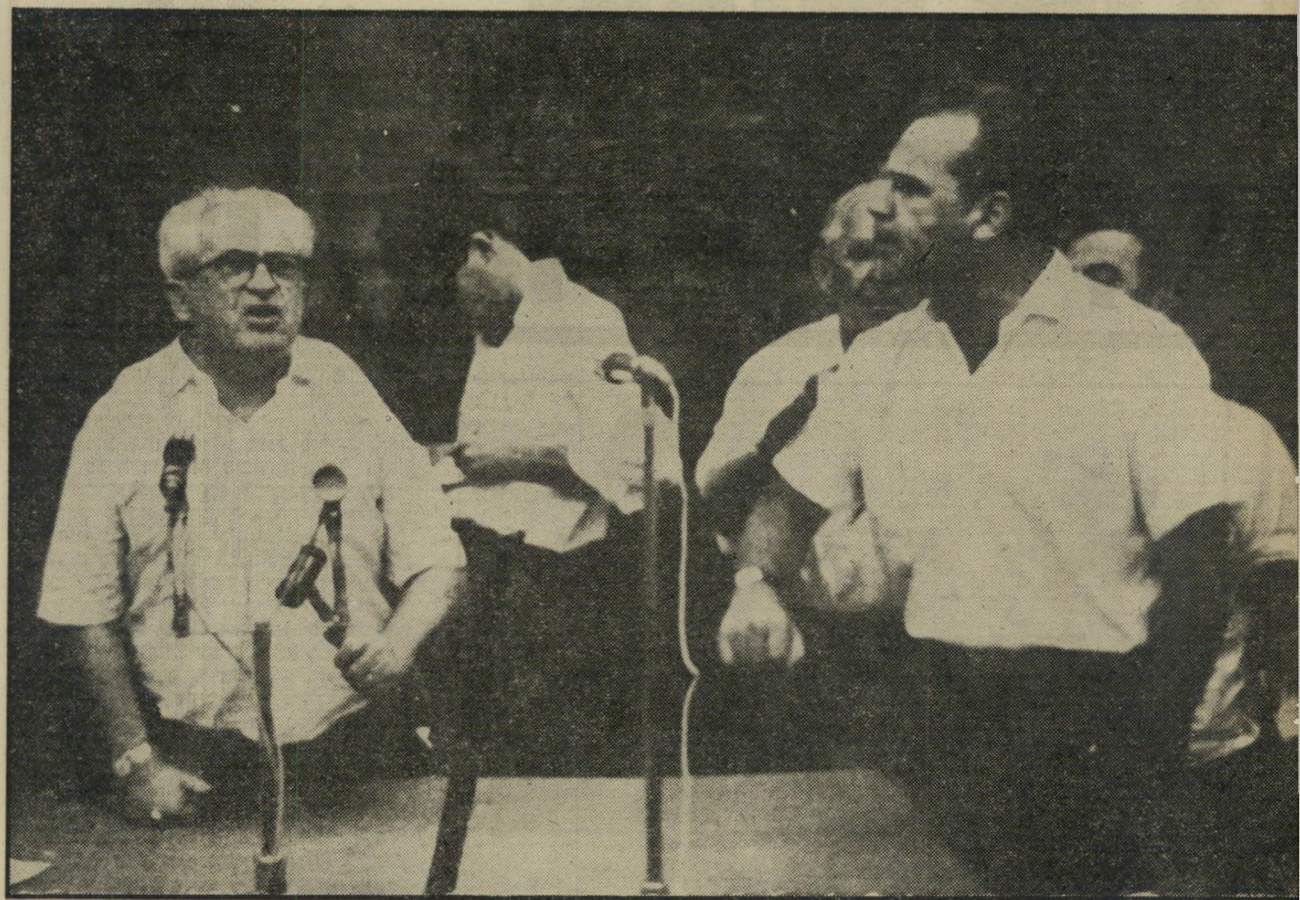
שים, אך ניתנה פירסומת עצומה לחשיפת שערוריית אוטוקארס עלידי תמיר. פרשת קרן ספיר, שנחשפה כולה עלידי אבנרי, הועברה עלידי העיתונאים לתמיר.

לקראת סוף הקדנציה של הי כנסת יכול היה תמיר לבטוח בתדמית שנוצרה לו, דעומת התרי מית הענובה של גח"ל. און ספק ששני ח"כי המרכז החופשי עשו יותר מ"26 ח"כי גח"ל, והדבר היה ברור לציבור.

גח"ל עצמו שיתף פעולה ביצירת תדמיתו המחודשת של תמיר. בחציהשנה

1966: תיארה בין תמיר ובאדר

האחרונה של הכנסת התפוצצה לפתע קנוניית בדריעופר, שהרחיחה את הציבור הנאור במדינה. גייסה את מיטב דעת-הקל-הל לצד הסיעות הקטנות. היה ברור לכל שהקנוניה היתה מכוונת לשתי כתובות. חסידי גולדה רצו לקצץ את הכנסיים לסי-עתו של אבנרי, חסידי בגין רצו לעשות את אותו הדבר לסיעת תמיר.

הסערה העצומה של בדריעופר החדירה לציבור כונו את ההכרה בחשיבות הרבה של פיעה קבנה וזוהמת. אם הסיעות הגדולות היו מוכנות לאחוז באמצעים מרכזי לכיס כאיה, וזוהמתן באייפופי לריות כה רבה, כדי לפגוע בסוי עות העולם הזה והמרכז החופשי — סימן שהסיעות הקטנות באמת מטרידות אותן הרבה.

בסך הכל היה תמיר נתון. איפוא, במצב טוב. הוא יכול היה לקוות שבראשית הכני סת השמינית יהיה מצבו כמו בסוף הכני סת השישית — סיעה של ארבעה ח"כים. הישג של שלושה מנדאטים נראה כבטוח. היה זה הישג רב לאדם שבלילה אחרי הבחירות לכנסת השביעית היה נדמה, לשעה קלה, כאילו נמחק כליל מן המפה הפוליטית.*

* במשך שעה ארוכה, לקראת סיום מניין הקולות, היה נדמה שהמרכז החופשי לא עבר את אחוז-החסימה. באותה שעה הופיע תמיר בטלוויזיה, והצדיק כישלון זה. רק לאחר מכן נתברר ש עבר בכל זאת את האחוז. את המנדט השני קיבל במזרח עורף של 5119 קר לות — 114 יותר מרק"ח. מכיוון שכ מאתיים חברי רק"ח נעצרו ערב הבחיי רות ושחררו למחרת, טענה רק"ח בצדק, שהמנדט נגזל ממנה.

הבחירות. העתיד נראה כולו וורוד. בשנתיים האחרונות שיפר תמיר בהרבה את תדמיתו בכנסת. באמצע לעצמו את שיטתיו הבודקות של אורי אבנרי, הוכיח שסיעה קטנה יכולה לפעול היטב והר-בה. מילכד סיעה העולם הזה — כוח חדש, היה המרכז החופשי הסיעה הפעילה ביותר בכנסת. העיתונות הימנית, שאינה אוהבת את אבנרי, אך פינקה את תמיר ודיעותיו, אף עזרה לו להגיע לייחוד מסויים, עלידי גניות חלק גדול מיוזמר תיו של אבנרי ורימום היוזמות המקבילות של תמיר.

התקפת רוח-שמות

כה למושג, נגנזו חלקו המכריע של אבי נרי בהשיפת שערוריית נתיבי נפט והי פיכתה למקד החיים הציבוריים במשך חוד

שמואל תמיר מוכן לוותר ברצון על כל הפירסומת.

כי הפירסום כולו היה קשור בנושא שר העמיד את המרכז החופשי בפני ברירה אכזרית.

לפי אימרתו של גנרל אמריקאי במיל-חמת-האזרחים, מטרת האיסטראטגיה היא "להושיב את האוייב על קרגיה של דיל-מה". הכוונה היא לתת לאוייב את הבחיר-רה בין שתי קרניים חדות, ולהשאיר לו להחליט על איזו מהן לשבת. כל קרן תפצע אותו.

שמואל תמיר נמצא השבוע כרוק במצב כזה. מנחם בגין הר-שיב אותו על קרני דילמה. נותר לו להחליט על איזו קרן לשבת. ושתייהן היו חדות מאוד ובלתי-נעימות מאוד.

עוד לפני חודש היו תמיר ומיפלגתו מצויים במצב מצויין לקראת מערכת

ב מושך כל השבוע דמה המרכז הי חופשי לזכוב שנתקל בקורי עכביש. הוא פירסר, השתדל בתנועות קדחתניות להינתק ולהציל את עצמו. אבל הוא לא הצליח.

גרוע מכל: שום עכביש זרנו לא טוזה את הקורים האלה. המרי כז החופשי עצמו עזר לטוות אותם. לכאורה היה שמואל תמיר צריך להיות מאושר.

כל פוליטיקאי אוהב פירסומת. שמואל תמיר עולה, מבחינה זו, כימעט על כל פוליטיקאי אחר במדינה. השבוע זכה לגל של פירסומת, שלא היה כדוגמתו.

הטלוויזיה, שהחרימה אותו עד כה, לדי-בריו, הקדישה לו שידורים תכופים וארוי-כים. הנציחה את הכרוזתיו. העיתונות הקר-דישה לו ידיעות ארוכות. כמה פעמים הופיע בראש העמודים הראשונים. אך הפעם, כך היה נדמה, היה